पुरुषोत्तमस्थानि यथा, "मार्ने खेये वटे लचा रौ चियाये मचीदधी। इन्द्रवास्त्रसरः साला पुनर्जन न विद्यते ॥" म्यानस्थानि यथा,-"पृथियां यानि तीर्थानि सर्वाखिवाभिषेचनात्। तत्पद्यतीर्धद्वानेन समं नास्थत्र संध्यः॥ स्कादध्याच विश्रानी हादध्यां भीकरे तथा। वयोद्धां नैमिषे च प्रयागे च चतुर्देशी। कात्तिकां पुष्करे चैव कात्तिकस्य सितासित। काले ज्वेष नर: साला सर्जे पापं वपोष्टति॥"

इति वराइपुरायम्॥ पचलं, क्ली, (पचानां चित्यादिभूतानां भावः।) मर्थम्। प्रवानां भावः। इति हमचन्द्रः ("पच्छासम्भतः कायो यदि पच्चलमामतः। पश्वभि: खग्रीरोत्येखन का परिवेदना" ॥

तथा, भागवते । १ । १५ । ८१ ! "ख्यावपानं सीत्सर्गं तं पद्मते स्रजोह्दवीत्॥") पश्चद्याः, चि, पश्चद्यानां पूरणः। ( पूरण डट्। पचाधिका दश यच वा।) पीनेर इत्यादि भाषा। तत्संखामाचवाचित्रे नान्तवचुवच-नान्ती थ्यम । इति याकरणम् ॥ तहाचकप्रब्दः। (यथा, अथर्ववेदे। ११ । १ । १६। "पितामहाः पितरः प्रजीपजार्च पक्षा पच दश्रकी असि॥") तिथि:। इति कविकल्पलता॥

पचदभी, स्ती, (पचदभानां पूरको। डट्। डीप्।) पूर्विमा। स्रमावास्या। मेदिनी॥ (यथाह याज्ञवल्काः।१।१३६। "पच दायां चतुर् खाम छन्यां राहु छतने। ऋतुसिव्यु सुक्का वा ऋडिकं प्रतियस च ॥" (पश्चद्रप्राप्तर्यानि सन्त्यसाम्।) श्रीमद्वारती-तीर्थविदार स्थमुनी श्वरक्तो वेदान्तयन्थ विद्योषः॥ पश्रीमं, की, (ग्रीरख स्त्रिकाकोत्तलच-शकपश्चस्थलं दीर्घ पश्चसु अवयवेषु दीर्घलख-मकमित्रधः । ) प्रारीरपचावयवलच्यमविप्रोधः । "वाह नेजहुयं कुचिहें तु नासे तथेन च। स्तनयोरनारचैव पचदीचें प्रश्रस्तते ॥"

इति सासुद्रकम् ॥ पच्छा, य, ( पचन + "संख्यायाविद्यार्थे धा।" थ्। ३। ४२। इति घा।) पच प्रकारम्। इति वाकरणम् ॥ (यथा, भागवते । ८।१६।३०। "धर्माय यश्रवेश्यीय कामाय खननाय च। पच्छा विभजन वित्तमिचास्त च मोदते॥") पचनखः, पुं, (पच नखा यखा) इस्ती। क्रूम्मः। इति हमचन्द्रः॥ वाद्यः। इति राजनिर्वेग्दः॥\*॥ भच्च सीयपचनवा यथा,--"भ्रम्बः भ्रम्भकी गोधा खड्गी कृष्मेख पच मः॥" इति स्ट्रिति:॥

(तथाच याज्ञवतकाः । १ । १७७ । "भच्याः पचनखाः सेघागोधानच्छपग्रज्ञनाः। भ्रम् मतखेकिप हि सिंहतु क्वरोहिता: ॥")

"पच पच नखा भच्या ये प्रोत्ताः सतजेदिनैः। कौग्रज्याजा। ग्राग्रादीनां तेषां नेकोरप्य हं कपि:॥" इति भट्टि:। ६। १३१॥

इति तीर्थतत्त्वम् ॥ \* ॥ अपि च। नाना- पचनदः, पुं, (पच पचनह्राकाः नदाः सन्यन। समासे टच।) पचनदीयुक्तदेशविश्वेष:। पञ्जाव इति पारखभाषा। तखनामान्तरम। वाज्ञीकः मददेशस्य । ता नद्यो यथा । भ्रतहः १ विपाशा २ इरावती ३ चन्त्रभागा ४ वितस्ता प्। इति पुरासम्॥ (यथा, राजसरङ्गिखाम्। ४। २४८। "रुद्धः पञ्चनदे जातु दुस्तरैः सिन्ध् सङ्गमैः ॥") पचानां नदीनां समाचारे स्ती॥ (यथा, रामायसी। इ। ४३। २१। "ततः प्रधनदं सत्वां विचेत्यं समन्ततः ॥" तच काश्रीस्थनदीपचकरूपं तीर्थम्। यथा, काश्रीखब्हे। पृध्। ११३--११६। "किरवाध्तपापे च तसिन् धस्मेनदे सभे। सवन्ती पापसंइन्ही वारामस्यां म्यभद्रवे ॥ ततो भागीरयी पाप्ता तेन दैलीपिना सच । भागीरयी समायाता यसुना च सरखती॥ किरणाध्तपापा च पुरायतीया सरस्तती। गङ्गा च यसुना चैव पचनबीव्य कीर्त्तिता:। खतः पद्धनदं नाम तीर्थं नेलोक्यावश्रतम् ॥" तीर्थविश्वेष:। यथा, महाभारते। ३। ८२। ७६। "खय पचनदं गला नियतो नियताग्रन:। पश्चयज्ञानवाप्नोति क्रमश्चो ये ग्रुकीर्तिता: ॥" असुरभेदः। यथा, इरिवंशी। १२०। 🗢।

"हला पचनदं नाम नरकस्य महासुरम्॥") पचनिनं, क्वी, (पचानां खीयपुष्यम्हलाहि-रूपार्था निम्नानी समाचार:।) निम्नटचार्थ-पचलक्षुव्यक्षसम्रलानि । इति राजनिघेय्टः॥ "पचनिबन्त तत् पुष्यम् लवस्क पलच्छदेः॥" इति भ्रव्दचन्त्रिका॥

पचनी, खी, (पचाते प्रपचाते पामकीड़ा-नियमी यन। पत्ति विस्तारे + ल्युट् स्त्रियां डीप।) भारिष्टकाला। इति भ्रव्हरतावली॥ (पाधार छक इति भाषा॥)

पचनीराजनं, क्या, पचानां नीराजनानां समा-चारः। पचप्रकाराराज्ञिकमः। इति कालीलर-तन्त्रम् ॥ व्यस्य विवर्गं नीराजनप्रन्दे द्रष्ट्यम ॥ पश्याची, [न्] पुं, ( अकाराहि-स्रोकारान्ताः बाइडरचीरूपा: पचलरा: पचिय: पचि-खरूपा यन।) पारिभाषिकपिचप्यकद्वारा चिकालबोधकप्रश्नयत्थः। यथा,--"प्रयम्य श्रीसष्टादेवं सर्वशास्त्रविशारसम्। भविष्यद्येनोधाय पप्रक्रुम्भनयो सदा ॥ तेषां वचनमाक्षया विजगाद महेश्वर:। जिकालज्ञानबोधार्थं पश्चपची प्रदर्श्वते ॥ व्यनेन भारतसारेण लोकी: कालचयं प्रति। वलावलानि इग्रान्ते सर्वकार्येषु निश्चितः॥ यागतं प्रच्छकं डणु दैवचः सावधानतः। बद्यत् करेति कर्माणि तसात् सर्वे विचारयेत्। जहाविलीकने जीवस्वधादशी तु म्हलकम । समहरौ भवेद्वातुरेतास्विनाप्रभेदत: ॥"

"ननाटे पुत्रचिन्ता खात् कामचिन्ता च कछकी। वाह्रभ्यां वस्तुचिन्ता च याधिचिन्ता तथादरे॥ कटौ विच्छेदिचना च श्रव्यक्ताच गुल्लको। दु:खचिन्ता भवेत् पादे एते चिन्ताप्रभेदकाः॥" \*॥

अपरच । "अचरं पचिभुक्तक दिग्दैवतदिनानि च। कालं वर्षे वलं सिनं घातुन्द्रलादिकं क्रमात् ॥ बारूढ्पत्रवर्षेथः प्रथमाचरतीयपि वा । प्रच्छकत्य वचः श्रुला यात्री वर्णः खरस्त्या॥\*॥ खरेण कल्पयेद्वारं वारात् पच्ची प्रजायते। पित्रको जायते वाक्यं वाक्याच पलसक्सव: " \*॥ "अकारादिकोकारान्ताः खराः पञ्च प्रकीर्द्धिताः। शक्तार्थं कल्पयेद्र्पं खराक्ते पिक्तरूपियाः ॥ खनार: ग्रेन खाखात इनार: पिङ्गलक्तया। उकारे। वायसचीव एकारसाम्प्रीखर:। चीकारी गीलकण्डस खरास्ते पश्चिमं ज्ञका: ॥ व्यकारः पूर्विदिग्भागे इकारचीव दिल्ली। उकार: पश्चिमे ज्ञेय रकारखीत्तरे तथा ॥ प्रिक्शानेषु सब्बेषु चीकारस्तु प्रकीर्तितः। प्रकुगानां क्रियागत्वा दाते युद्धे नयानयौ ॥ प्राक्तास्त्रेन: पिङ्गकी याग्ये पश्चिमे काक उच्चते। उत्तरे तामच्ड्स कलापी मध्याः स्ट्रतः ॥ डमगाचरके ही नान ककारादी सु विन्यसेत्। व्यकारादिषु इन्लांकानेकैकं घट परिक्रमात । व्यखरे कक्ट्र वर्गा घभवास्य भवन्ति हि। खना नमग्रा वर्णा दकारे परिकीत्तिता: ! गमता: पयवा वर्णा उखरे खुर्यचाक्रमम ॥ घटचाः परसा एते वर्णा एखरमाचगाः। चटदा वसचा वर्धा खोखरे परिकीर्त्तिताः॥\*॥ प्रथमे रितभौमी च द्वितीये चन्द्रचन्द्रजी। हतीये जीववारस चतुर्थे भृगुवासर; ॥ पद्मे मन्दवारस पिच्यां क्रमभी लिखेत। नन्दा भद्रा जयारिका पूर्णी च तिथय: क्रमात्॥ अकारे मेघसिं चालि: इ: कन्यायुग्मकक टा:। उकारे चापमीनी च एकारे च तुलाष्ट्रधी ॥ चीकारे स्माकुमी च एवं राशि स संविति। खराधः स्थापयेत खेटान् राश्ये ये यस्य नायकः॥ अकारे सप्त ऋचाणि रेवत्यादिक्रमेण च। पश्च पश्च इकारादावेवस्त्रं खरादये॥ \*॥ प्रथमे चान्धिनी पूर्व पश्चनचत्रस्थते। व्यतः क्रमात् द्विषट् चैव पच पच च तारकाः॥\* खरांखाच क्रमेखेंव देवताः परिकीत्तिताः। र्श्वरः पवनस्थिव इन्द्राकाग्रः सदाग्रिवः ॥ 🕸 ॥ प्राच्यां एव्यी गुरु श्रीव यान्यां शुक्री जलं तथा। खङ्गारकः पश्चिमेश्यार्थुधो वायुक्तघोत्तरे ॥ स्यंपुत्रस्तयाकाश्चे अर्बुमेवं विखित्ततः। चितौ ब्रह्मा जले विद्यास्त्रधा रही हुताश्रने ईश्वर: पवने चैव तथाकाश्ची सदाश्चित:। भूती मयूर: कुनन्ध कुकुटी वर्त्तमानकः॥